

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, d.d. 28 augustus 2010, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculteit Sociale Wetenschappen (FSW) van 13 augustus 2010 waarbij haar een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de bacheloropleiding 'Psychologie' werd gegeven.

In reactie op de uitnodiging van het College van Beroep voor de Examens, om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, laten weten dat er op 16 september 2010 een gesprek tussen partijen heeft plaatsgevonden maar dat een poging tot minnelijke schikking gefaald heeft.

Op 29 september 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante aanwezig. Namens verweerster verschenen X, X en X. Tijdens de zitting zijn beide partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante geeft aan dat zij na de propedeuse van de opleiding 'Toegepaste Psychologie' de opleiding 'Sociaal Pedagogische Hulpverlening' heeft afgerond. Zij is daarna gaan werken waardoor zij al veel werkervaring heeft opgedaan. Vervolgens is ze 'Psychologie' aan de Universiteit van Tilburg gaan studeren. Omdat appellante al even uit het studieritme was, was het volgens haar een moeilijke start. Appellante was daarnaast nog bezig met zaken rondom haar werk. Tevens geeft zij aan dat zij alles heel goed wil doen, waardoor zij juist te veel studeerde. Appellante zegt tevens privéproblemen te hebben gehad; zo moest zij zorgen voor haar moeder die psychische problemen had. Op basis hiervan is appellante van mening dat er sprake is van bijzondere omstandigheden. Ter zitting overlegt appellante een verklaring van haar huisarts, waarin deze aangeeft dat appellante niet goed in staat is geweest haar tentamens te maken vanwege de medische zorg voor haar moeder. Hierdoor heeft zij ongeveer een half jaar studievertraging opgelopen. Appellante geeft ter zitting aan dat zij niet eerder op deze bijzondere omstandigheden heeft gewezen omdat zij het moeilijk vindt daarover te praten. Ter zitting zegt appellante zich er van bewust te zijn dat zij eerder had moeten aangeven dat er sprake was van bijzondere omstandigheden. Na het studievoortgangsgesprek, dat in maart 2010 plaatsvond, heeft appellante "de knop omgedraaid". Haar studieresultaten van het tweede semester zijn dan ook aanzienlijk beter. Appellante is derhalve van mening dat ze heeft laten zien dat ze de studie wel degelijk aankan. Uiteindelijk komt appellante slechts twee studiepunten tekort om de BSA-norm van 36 ECTS te halen. Zij vraagt om uitstel van het BSA zodat zij haar bacheloropleiding kan voortzetten.

Verweerster wijst op art. 9.1 lid 2 van de Onderwijs- en Examenregeling voor de bacheloropleidingen FSW 2009-2010, hierna te noemen de regeling, in welk artikel is bepaald dat men aan het einde van het eerste studiejaar minimaal 36 ECTS dient te hebben behaald om een positief studieadvies te krijgen. Slechts ingeval van inschrijving voor de opleiding na 1 oktober van het betreffende studiejaar of indien er sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in art. 9.6 van de regeling, kan volgens verweerster het studieadvies worden uitgesteld. Verweerster geeft aan dat men bij een beroep op bijzondere omstandigheden, op basis van art. 9.6, zowel de desbetreffende omstandigheden als het verband met de studieprestaties dient aan te tonen. Tevens dient men, zo spoedig als redelijkerwijs mocht worden verwacht, de omstandigheden te melden bij de studentendecaan, aldus verweerster.

Verweester geeft aan dat appellante het gehele collegejaar ingeschreven is geweest voor de bacheloropleiding 'Psychologie'. Appellante heeft 34 ECTS behaald en daarmee dus niet voldaan aan de BSA-norm. Volgens verweester heeft appellante in verband met matige studieprestaties, in december 2009, een gesprek met de studievoortgangsbegeleider gehad, tijdens welk gesprek appellante zou hebben aangegeven dat ze moeite had om in het studieritme te komen en dat ze te weinig tijd aan de studie had besteed. Volgens verweester heeft appellante toen geen melding gemaakt van de omstandigheden in de privé sfeer, waar zij zich nu op beroept. Op 15 januari heeft verweester, conform art. 9.2 van de regeling een negatief preadvies naar appellante verstuurd, waarbij appellante er op werd gewezen dat eventuele bijzondere omstandigheden tijdig bij de studentendecaan moeten worden gemeld. Appellante heeft het bestaan van bijzondere omstandigheden echter niet gemeld. In maart heeft appellante opnieuw een gesprek gehad met de studievoortgangsbegeleider, waarbij wederom niets werd gemeld van de zijde van appellante, over het bestaan van bijzondere omstandigheden. Er was voor de studievoortgangsbegeleider derhalve geen reden om appellante door te sturen naar de studentendecaan, aldus verweester. Met de studievoortgangsbegeleider zijn op dat moment afspraken gemaakt omtrent de studie, omdat op dat moment een positief BSA, met een strakke studieplanning, nog haalbaar zou zijn. Naar aanleiding van het door de faculteit kenbaar maken van het voornemen om appellante een negatief BSA te geven, in juli 2010, heeft zij voor het eerst contact opgenomen met een studieadviseur. Ook toen heeft appellante, volgens verweester, wederom geen melding gemaakt van privéomstandigheden.

Verweester geeft aan dat appellante, in het kader van de poging tot minnelijke schikking voor het eerst gemeld heeft dat problemen in de privé sfeer mede oorzaak zijn geweest van haar slechte studieprestaties. Pas ter zitting overlegt appellante een verklaring van de huisarts betreffende het bestaan van bijzondere omstandigheden. Als reden voor het niet tijdig melden van de omstandigheden bij de studentendecaan, studieadviseur of studievoortgangsbegeleider gaf appellante, volgens verweester, aan dat ze er moeite mee had om de problemen naar buiten te brengen. Verweester zegt dat appellante echter is geweest op de mogelijkheid om het bestaan van bijzondere omstandigheden in vertrouwen te melden. Appellante is momenteel te laat met het melden van het bestaan van bijzondere omstandigheden. Daarnaast heeft de examencommissie, omdat er geen eerdere melding plaatsvond, geen causaal verband kunnen leggen tussen de aangevoerde omstandigheden en de studieprestaties. Verweester zegt niet uit te sluiten dat de omstandigheden waarop appellante zich beroept zijn aan te merken als omstandigheden zoals bedoeld in art. 9.6 van de regeling, op grond waarvan het studieadvies kan worden uitgesteld. Er speelden echter ook andere zaken een rol, die volgens verweester niet zijn aan te merken als dergelijke omstandigheden, zoals de moeite het studieritme te vinden en dat ze in het eerste semester nog veel met haar werk bezig was. Volgens verweester is ook om deze reden niet objectief vast te stellen of, en in welke mate haar studieprestaties in het eerste semester het gevolg zijn geweest van de thuissituatie. Verweester geeft wel aan dat appellante in het tweede semester inderdaad meer studiepunten heeft behaald dan in het eerste semester, maar dat appellante de twee MTO-cursussen die indicatief kunnen zijn voor een succesvol verloop van de studie, niet heeft behaald. Dit is volgens verweester een extra indicatie om niet op het verzoek van appellante in te gaan.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweester zorgvuldig heeft gehandeld dan

wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

De bacheloropleiding 'Psychologie' is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven.

Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn of haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat de studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Een student die een beroep wil doen op persoonlijke omstandigheden dient dit, zo spoedig als redelijkerwijs van hem mag worden verwacht, te melden bij de studentendecaan. De studentendecaan brengt, gehoord de student, een advies uit aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt vervolgens tot een uitstel van het BSA. Artikel 9.6 in de desbetreffende regeling geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking komen bij bindend studieadvies.

Het is het college gebleken dat er geen geschil bestaat tussen partijen over wanneer appellante melding heeft gemaakt van het bestaan van bijzondere omstandigheden, namelijk tijdens het gesprek in het kader van de minnelijke schikking. Pas ter zitting heeft appellante een verklaring van haar huisarts overlegd betreffende het bestaan van bijzondere omstandigheden. Appellante is er echter meermaals op gewezen - zowel in het pre-advies als in de brief van verweerster met haar voornemen tot het geven van een negatief advies - dat zij zich tot een studentendecaan zou moeten wenden indien er sprake zou zijn van bijzondere omstandigheden. Tevens is appellante er op gewezen dat er aan de universiteit meerdere vertrouwenspersonen werkzaam zijn waartoe zij zich had kunnen wenden. Daarnaast had appellante de omstandigheden tijdens de studievoortgangsgesprekken ook ter sprake kunnen brengen, wat zij heeft nagelaten. Het college is van mening dat van appellante redelijkerwijs verwacht mocht worden dat zij het bestaan van de persoonlijke bijzondere omstandigheden, eerder dan zij thans heeft gedaan, aan de orde had gesteld. Op basis van het voorgaande concludeert het college dat appellante niet voldaan heeft aan het vereiste, gesteld in artikel 9.6 van de regeling, dat de bijzondere omstandigheden zo spoedig als redelijkerwijs verwacht mag worden door de student zelf of namens hem aan de studentendecaan zijn gemeld. Dit heeft ertoe geleid dat er nimmer een onderzoek gedaan kon worden naar het causale verband tussen de slechte prestaties en de bijzondere omstandigheden en er is derhalve niet vast komen te staan dat deze omstandigheden ertoe hebben geleid dat het vereiste aantal ECTS niet werd behaald. Het college is van oordeel dat het op basis daarvan niet onredelijk is dat verweerster bij het nemen van het besluit geen rekening heeft gehouden met deze omstandigheden.

Het college komt derhalve op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het in geding zijnde besluit heeft kunnen komen. Het college acht het beroep daarmee ongegrond.

Aldus besloten op 29 september 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.